

2009 Sankarikoirat

Pöhnä, sekarotuinen, Posio

Pöhnä-koira oli jäänyt kotiin omistajansa äidin ja pikkusiskon kanssa. Pikkusiskolla oli todettu neljä kuukautta aiemmin epilepsia. Tilanteen sattuessa pikkusisko nukkui omassa huoneessaan yläkerrassa äidin ollessa alakerrassa. Pöhnä-koira, joka ei tavallisesti hauku ollenkaan, juoksi alakertaan haukkuen. Perheen äiti tuli koiraan vastaan ja Pöhnä kääntyi saman tien takaisin ylös. Äiti meni perässä pikkusiskon huoneeseen ja kävi ilmi, että tämä oli saanut epilepsiahoituksen. Perheen äiti on varma, ettei olisi osannut mennä katsomaan lasta ilman Pöhnän hälytystä, sillä hän ei ollut kuullut huoneesta mitään ja tilanteesta päätelleen aikaa ei ollut enää paljon jäljellä.

Papu, karkeakarvainen kääpiömäyräkoira, Nurmijärvi

Perheen äiti kuuli Papun raivoisan haukun talon pihalle ja juoksi taloon sisälle. Papu oli yläkertaan menevien rappujen alapäässä ja vahti perheen tyttäret, joka istui shokissa rappusten yläosassa. Olohuoneessa paloivat verhot ja nojatuoli. Äiti yritti sammuttaa tulta, mutta ei onnistunut. Tuli levisi räjähdysnomaisesti olohuoneeseen ja keittiöön. Palohälyttimet alkoivat huutaa ja liekit nuolivat kattoa, silti Papu ei jättänyt perheen tyttöä, vaan uskollisesti vahti tätä koko ajan, kunnes äiti sai raahattua shokissa olevan tytön ulos. Kun äiti ja tytär olivat päässeet ulos, Papu kääntyi ympäri ja lähti väärään suuntaan ovelta. Palokunta löysi sen kodinhoituhuoneesta tajuttomana. Papu taisteli hengestään Viikin eläinsairaalan teho-osastolla ja selvisi.

Alma, kultainenoutaja, Lestijärvi

Alma lähti isäntänsä kanssa metsään lintuja katsomaan. He olivat menneet vanhalle ”passipaikalle”, kun isäntä oli alkanut tuntea outoa kipua. Hän soitti ystäväpariskunnalleen ja pyysi heidät metsään avukseen. Noin kymmenen minuuttia myöhemmin ystävä oli yrittänyt soittaa Alman isännälle, mutta hän ei silloin enää vastannut. Pariskunta tiesi Alman olevan isäntänsä mukana ja alkoi huutaa koiraan (joka ei normaalioloissa reagoi vieraiden kutsuihin). Alma juoksi salamannopeasti tielle ja vei auttajat isännän luokse. Tämän jälkeen Alma oli painautunut isännän kylkeä vasten, eikä ollut suostunut liikkumaan siitä mihinkään. Ambulanssimiehet olivat jo kantaneet isännän tielle, mutta Alma ei suostunut paikaltaan hievahtamaan. Isännän henkeä ei Alman hienosta toiminnasta huolimatta voitu valitettavasti pelastaa.

Figo, valkoinenpaimenkoira, Tervakoski

Figo herätti yöllä emäntänsä käyttäytymällä levottomasti. Talossa oli siinä vaiheessa savua joka puolella. Palo löytyi kodinhoituhuoneesta ja allaskaappi oli jo ilmiliekeissä. Emäntä sai palon tukahtumaan matolla. Palohälytin alkoi jossain vaiheessa huutaa, arviolta pari minuuttia Figon ”hälytyksen” jälkeen. Palomiesten mukaan tämä pari minuuttia oli ratkaisevassa asemassa emännän hengen ja kodin pelastumisen kannalta.

Otto, saksanpaimenkoira, Ala-Temmes

Dementiaa sairastava vanhus oli lähtenyt palvelukodista omille teilleen. Häntä etsittiin noin neljän tunnin ajan poliisien, hoitajien ja kyläläisten avulla. Poliisikoira Otto auttoi etsinnöissä ja paikansi kadonneen vanhuksen seuraamalla tämän jälkeä. Vanhus oli löytöhetkellä hyvin kylmettynyt, hän oli harhailut ympäriinsä ilman kenkiä ja sukkia. Vanhus toimitettiin lopulta sairaalahoitoon.

Mio, pitkäkarvainen collie, Lempäälä

Mion omistajat heräsivät aamuyöllä koiran levottomaan liikehdintään ja murinaan. Herätessään Mion emäntä huomasi valoa olohuoneen ikkunasta. Hän nousi ylös ja meni katsomaan, mistä valo tuli. Tässä vaiheessa naapurin parveke oli jo ilmiliekeissä. Mion emäntä herätti muut naapurit, jotka vielä nukkuivat. Talo, jossa he asuvat, on kuuden asunnon luhtitalo. Onneksi kaikki kotona olleet saatiin ulos ennen kuin palo alkoi levitä. Emäntä on vakuuttunut, että on Mion ansiota, ettei heille käynyt kuinkaan, ja että kaikki muut talon asukkaat säästyivät myös pahemmilta vaurioilta. Yö oli ollut tuulinen, ja tuli oli siksi levinnyt

todella nopeasti. Heidän oma palohälyttimensä ei ollut reagoinut mitenkään, koska kaikki ikkunat ja ovet olivat kiinni, eikä savu ollut päässyt vielä siinä vaiheessa asuntoon.

Lisäksi myönnettiin erillinen kunniamaininta seuraaville koirille:

Jade, pitkäkarvainen collie, Leppäkorpi

Jade herätti emäntänsä aamulla tökkimällä kuonolla tätä kasvoihin. Emäntä huomasi, että talossa oli outo haju ja jostain kuului ”surinaa”. Tutkittuaan asiaa tarkemmin hän huomasi, että videolaite savusi olohuoneessa. Tämän jälkeen hän katkaisi sähköt pääkytkimestä ja vei savuavat videot pihalle, jolloin hän huomasi, että puu oli kaatunut sähkölinjan päälle ja linja meni pitkin maata. Kaatunut puu oli tukkinut ulospääsyn tontilta ja useampi sähkölaite oli hajonnut sähkölinjan aiheuttaman oikosulun vuoksi. Emäntä on vakuuttunut, että Jade tuli herättämään hänet haistaessaan savun ja toiminnallaan esti tulipalon, eikä pelastuslaitosta tällä kertaa tarvittu.

Niksu, englanninspringerspanieli, Littoinen

Niksu oli aamulenkillä emännän, kolmevuotiaan lapsen ja perheen toisen koiran kanssa. Lapsi ajoi pyörällä. Yhtäkkiä erään talon pihalla olevat viisi isoa koiraa kaatoivat aidan ja hyökkäsivät lasta kohti. Niksu puolusti lasta asettamalla etukäpäälänsä tämän hartioille ja suojeli tätä omalla kehollaan. Koira suojeli lasta irvistäen ja täristen, kuitenkin väistymättä lapsen päältä. Lopulta vieraat koirat lähtivät pois. Voidaan vain arvailla, mitä olisi voinut tapahtua ilman Niksua.

Lisätietoja (omistajien yhteystiedot):

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelkubben ry.

Viestintäpäällikkö Miia Puoskari

puhelin (09) 8873 0292

sähköposti: [viestinta\(at\)kennelliitto.fi](mailto:viestinta@kennelliitto.fi)

Tapiola-ryhmä

Yhteyspäällikkö Kirsi Salmijärvi

puhelin 040 727 6023